

Streda 16. marca 2016

Text: Mk 10, 35 – 45

³⁵Vtedy prišli k Nemu Jakub a Ján, synovia Zebedeovi, a povedali Mu: Majstre, chceme, aby si nám urobil, o čo Ťa prosíme. ³⁶A On im povedal: Čo chcete, aby som vám urobil? ³⁷Odpovedali Mu: Daj nám, aby sme Ti sedeli jeden na pravici, druhý na ľavici v Tvojej sláve. ³⁸Ale Ježiš im riekol: Neviete, čo prosíte. Či môžete piť kalich, ktorý ja pijem, alebo byť pokrstení krstom, ktorým som ja pokrstený? ³⁹A oni Mu povedali: Môžeme. Nato riekol im Ježiš: Kalich, ktorý ja pijem, budete piť, a krstom, ktorým som ja krstený, budete pokrstení; ⁴⁰ale dať vám, aby ste mi sedeli na pravici alebo ľavici, nie je mojou vecou, to (sa dostane) tým, ktorým je pripravené. ⁴¹Keď to počuli desiati, začali sa mrziť na Jakuba a Jána. ⁴²Ale Ježiš ich povolal k sebe a povedal im: Viete, že tí, čo sú pokladaní za vládarov národov, panujú nad nimi, ich mocnári vykonávajú svoju moc nad nimi. ⁴³Medzi vami to však tak nebude; ale kto by sa medzi vami chcel stať veľkým, bude vašim služobníkom. ⁴⁴A kto by chcel byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. ⁴⁵Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal život ako výkupné za mnohých.

Piesne: ES č. 92, 115

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pôstne obdobie je vždy dobou vážneho zamyslenia nad tým, že náš život má svoje hranice. Musíme sa zaoberať otázkou utrpenia a smrti, tým, ako svoj život naplniť kresťanským bytím. Črtajú sa dve možnosti, ktoré sú ustavične prítomné: počuť len to, čo sa hovorí o oslávení, o sláve, o cirkvi triumfujúcej, čo nás vyvyšuje nad ostatných ľudí, pretože sme uverili; alebo počuť aj to, že ku konečnému cieľu sa musíme predierať veľmi ťažko, s utrpením a bolesťami, a pokiaľ možno, to utrpenie aj odstraňovať. Vtedy je kresťanstvo pravdivé, ak sa drží Krista, ak nič nezakrýva a vidí veci také, aké sú v skutočnosti. Aj učeníci Ježiša Krista a Jeho nasledovníci chcú žiť len na výslni, v sláve, chcú byť pri oslávenom Pánovi. Ale ísť s Ním cestou utrpenia? To sa prieči hriešnej ľudskej prirodzenosti. Ježiš Kristus nezasľubuje svojim učeníkom a svojej cirkvi hladkú cestu k sláve, naopak, cirkev, ktorá chce verne zvestovať teológiu kríža, musí počítať s tým, že mocní tohto sveta ju vždy nebudú mať v láske. Je dobre, že sú v cirkvi a vo svete učeníci Pánovi, ľudia, ktorí sa „mrzia“ na to, ako si spočiatku počínali Jakub a Ján. Je dobre, že sú na tejto zemi ľudia zasiahnutí evanjeliom, ktorí nechcú ísť len cestou slávy, moci a násilia. A nakoniec je dobre, že Ježiš Kristus si vždy zhromažďuje okolo seba ľudí, ktorí sa dajú poučiť, ako si majú počínať. A týmto nám všetkým v cirkvi Pán hovorí o službe, o tom, že máme byť služobníkmi všetkých ľudí. Služba – to znamená skloniť sa pred človekom, ktorý upadol medzi lotrov, pomôcť ranenému, nedolomiť trstinu, dať jesť hladnému a posilniť duchovne klesajúceho. Je služba slabosť – alebo najvyššia duchovná moc na tomto svete? Či sa nedomnievali mocní tohto sveta vtedy, keď videli Ježiša, ako dáva svoju dušu ako výkupné za mnohých, že je tým najbezbrannejším a najúbohejším zo všetkých ľudí? A predsa táto Jeho bezmocnosť ako výsledok služby ľudstvu bola Jeho najväčšou mocou. Aj cirkev môže a musí ísť touto cestou: cestou služby všetkým. Slovo „všetkým“ by sme si mali zvlášť podčiarknuť, lebo slúžiť máme nielen tým, ktorí sa nám páčia, ktorí sú rovnakého zmýšľania, rovnakej rasy, náboženstva, národa. Len cestou služby všetkým sa dostaneme k uskutočňovaniu toho, za čo Ježiš trpel a musel umrieť. Aj my by sme sa vo svojom živote mali nachádzať na ceste služby spolu s Ježišom Kristom. To, či budeme s Ním v sláve a oslávení, ponechajme už na Jeho rozhodnutí. Amen.

Modlitba:

Bože môj, Ty ma vedieš od mojej mladosti. Pomáhaš mi v každej chvíli môjho života. Ty naplňaš môj život službou a láskou. Prosím Ťa, ostaň aj naďalej mojím ochrancom. Keď mi sila mizne, Ty ma neopúšťaj, ale posilňuj ma v každej mojej slabosti a daj mi beh života dokonat' podľa Tvojej svätej vôle. Amen.

Mgr. Ján Ďurov, námestný farár v CZ ECAV Dolné Strháre (NOS)